

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ
يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأِسْمُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥١﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ

KUSUR ARAMAK

Aziz Kardeşlerim!

Hep birlikte bir toplum olarak yaşamamızın bazı kuralları vardır. Bu kurallara dikkat edildiğinde daha huzurlu bir yaşam sürer, daha düzenli bir toplum oluruz. Bu kuralların bir kısmı sadece komşulukla ilgiliyken, bir kısmı ise genel yaşamla ilgilidir. İşte genel hayatta dikkat etmemiz gereken hususlardan biri de kusur aramaktır. Çünkü kusur aramak insan ilişkilerini kökünden sarsan ve kardeşlik iklimini bozan çok tehlikeli bir hastalıktır. Elbette kusursuz insan yoktur. Ancak kişi başkalarının kusurlarıyla uğraşmak yerine kendi kusurlarını düzeltmekle meşgul olmalıdır. Hele hele gördüğü bir kusuru alay konusu yapmak ve başkalarına anlatmak daha da büyük bir günahdır. Nitekim hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede yüce Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

“Ey iman edenler! Bir topluluk bir başka toplulukla alay etmesin; belki de o alaya aldıkları kendilerinden daha hayırlıdır. Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesinler; belki o alaya aldıkları kendilerinden daha hayırlıdır. Birbirinizi ayıplamayın; birbirinizi incitici, aşağılayıcı kötü lakaplarla çağırmayın. Bir insan iman ettikten sonra onu fâsıklığı çağırıştıran bir

isimle çağırmak ne kötü bir davranıştır ve böyle yapıp imandan sonra fâsıklık damgası yemek de ne kötüdür. Bu tür davranışların ardından kim tevbe edip Allah’a yönelmezse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.”¹

Muhterem Mü’minler!

Bizler; gerek hatimler nedeniyle, gerekse farklı vesilelerle birbirimizi ziyaret ederiz. Hacca gidenlere, hacdan dönenlere, evlenenlere, mevlid merasimi düzenleyenlere ve çocuk sahibi olan ailelere saygıya gideriz. Bunlar dinimizde de kültürümüzde de çok önemli şeylerdir. Ancak saygıya gittiğimiz ailenin evi bizi ilgilendirmemelidir. Halının, dolabın, fincanın velhasıl gördüğümüz tüm eşyaların yenilenip yenilenmediği bizi alâkadar etmemelidir. Çünkü herkesin imkânları değişiktir. Bu durum Allah’ın bir takdiridir. Bunlar bir kusur olarak görülmemeli, hele alay konusu hiç yapılmamalıdır. Ziyaretimizi edebe uygun bir şekilde gerçekleştirmeli, tebriğimizi ve hediyemizi iletmeli, varsa bir kahvelerini içmeli, sonrasında ise evin hallerini orada bırakarak kendi evimize ve işimize dönmeliyiz. Nitekim efendimiz; **“Müslüman kardeşini küçük görmesi, kişiye kötülük olarak yeter”**² diyerek bizi uyarmıştır. Başka biriyle ilgili olumsuz bir söz söyleyen Hz. Aişe’ye ise yaptığına yanlış olduğunu şu sözlerle ifade etmiştir:

“Öyle bir söz söyledin ki; o söz, şayet denize karışmış olsaydı denizin suyunu bile bozardı.”³

Öyleyse geliniz, denizin suyunu dahi bozabilecek söz ve davranışlardan biz de uzak kalalım ki aramızdaki sevgi, saygı ve muhabbet bozulmasın. Kardeşliğimiz, komşuluğumuz ve ahlâki duruşumuz zarara uğramasın. Mevlâna hazretlerinin ifade ettiği gibi; başkalarının kusurunu örtme hususunda gece gibi olalım.

¹ Hucurât, 49/11.

² Müslim, Birr, 32.

³ Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 51.

